

Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) vil finde sig lidt muntert berørt, og det under jeg ham af Hjertet. Jeg vil nemlig sige, at naar det ikke kan være anderledes, maae vi, som staae paa denne Side, hvor jeg staaer, paa en eller anden Maade give Kjøb, ved at bevilge disse 50,000 Rd. Jeg drifter mig ikke til at kende Stemningen her i Thinget saa nøje, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), men jeg har en Fornemmelse af den, og uagtet jeg, naar det kommer til Afstemning, med Fornøielse skal stemme for det Forslag, som er stillet af det ene Mindretal, saa troer jeg alligevel, at vi ikke ville blive frie, men jeg antager dog, at skal denne Sag drøftes rigtigt, og kommer der en Commission frem, vil det ikke være ganske uheldigt at have en Afstemning fra Thinget, som viser, at, da vi nu i denne Samling sidde her ligesom for at optage alle Rigets Anliggender fra Først af og lægge Grunden for Fremtiden, saa kunne vi ikke i dette Punkt lade det gaae, som det er gaaet hidtil. Derfor siger jeg, at en saadan Afstemning meget vil bibrage til, at en saadan Commission kommer til at gaae i et andet Spor, end den vilde gaae, hvis Afstemningen blev, som det er foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Men jeg vil stille i Udsigt, at, hvis vi blive lagte under et Tryk, og vi ikke kunne komme ud deraf, saa vender jeg tilbage til, hvad jeg sagde under Sagens 1ste Behandling, og det er, at, vil det ærede Finansudvalg stille os i Udsigt en Skat paa bestemte Luxusgjenstande, (Afbrydelse) — ja, jeg skal meget gjerne sige det igjen, jeg nævnde Claverer, og, for at den ærede Taler ikke skal troe, at jeg vælger disse Luxusgjenstande alene i Byerne, skal jeg nævne en anden Luxusgjenstand, som jeg ikke skulde være bange for at lægge en Skat paa, og det er paa Hjebervogne for Personer, det er Noget, hvori man kan komme til Theatret, — jeg siger altsaa, at, hvis det høie Thing vil bemyndige Ministeriet til paa Indtægtsiden at optage en Fordeling af en Skat paa slige Luxusgjenstande, saa erklærer jeg: lad denne Skat blive brugt til Theatret.

Kallefen: Den sidste ærede Taler hittede Udstilligt, som var mindre rigtigt, men i een

Paastand kan jeg dog give ham Ret, nemlig at man undertiden kan være moersom, skjøndt man ikke vil det; han vilde vist ikke være det, men han var ganske vist moersom, idetmindste efter min Opfattelse, deels ved sine Modsigelser og deels ved sine urigtige Paastande. Han begyndte med at tale meget ivrigt om, hvorledes det var en Fornødenhed for ethvert Folk at have „Brød og Fornøielse“ — jeg vilde iøvrigt hellere kalde det en materiel Føde og en aandelig Føde —, men, endskjøndt han gik ud fra Dette som det rette Fundament for Folket, kom han dog til det endelige Resultat, at man burde nedlægge Theatret; det var en Modsigelse. En af hans urigtige Paastande var, at Theatret meget godt kunde være en communal Anstalt, og at det var saaledes mangfoldige Steder, men, uagtet alle Tilraab til ham om at nævne blot eet Sted, var han ikke istand dertil (Zahle: Rom!) Det ærede Medlem nævner Rom, ja, ganske vist var Rom en By, men Byen Rom var tillige Staten Rom, en Stat, der beherskede hele Verden, det var altsaa denne lille Commune, han talte om; det var om denne Verdensbehersterinde, han sagde, at den understøttede Theatret som et Communeanliggende. Nei, det ærede Medlem var meget uheldig i sine Paastande; imidlertid skal jeg ikke længer dvæle ved ham, men tillade mig at gjøre et Par andre Bemærkninger. Det ærede Medlem for Skanderborg, der pleier at sidde henne under Uhret (Munterhed), — ja, der skal ikke ligge Noget som helst i denne Anledning, jeg sagde det kun for nærmere at betegne det ærede Medlem, da jeg ikke husker Tallet paa Valgkredsen —, hittede, at det var en let Sag for Theatret at bestaae med de Indtægter, det havde; men det ærede Medlem glemte en Ting, nemlig den Hovedopgave, som ethvert Theater, der understøttes af Staten, først og fremmest har, nemlig den, kun at opføre saadanne Stykker, som bør give fuldt Gavn, og derimod ikke at opføre Stykker blot, fordi de kunne give fuldt Gavn. Idealet af en Theaterdirecteur for en Statsanstalt er netop den, der giver saadanne Stykker, som bør give fuldt Gavn og tillige give fuldt Gavn. Den nævnte Hovedopgave er netop det Skær, hvorpaa saa ofte en saadan Anstalts Bestyrelse